

Lørdag den 14. mars reiste vi bort til Rethymnon.

[Link 1](#) [Link 2](#) [Link 3](#) [Link 4](#) [Link 5](#)

Det første vi gjorde var å gå en tur opp til den gamle festningen, [Fortezza](#). På bildet over ser vi inngangen, [den østre porten](#).

Til venstre ser vi hvor i kommer opp til festningen fra gamlebyen. Vi parkerte imidlertid ved fergekaien, så vi kom opp en annen vei, til venstre i bildet.

Noe av murene rundt festningen.

Her er vi ved kirken, [Agios Theodoros](#).

Her går vi videre forbi kirken.

Her er vi helt ute i det nordøstre hjørnet.

Videre vestover kommer vi til [moskeen](#). Den ble opprinnelig bygget av venetianerne i det 16. århundre som en katolsk katedralen, viet til St. Nicholas. Etter at Rethymnon ble erobret av tyrkerne, ble den omgjort til en moske viet til Sultan Ibrahim Han. Katedralen ble faktisk revet og moskeen ble bygget fra grunnen av.

Det sto en gang en minaret ved siden av moskeen, men det er bare rester igjen av den i dag. Vi kan se grunnmuren av den ved det nærmeste hjørnet av moskeen.

Her ser vi videre mot [lagerbygningene](#) til venstre. Her ble det lagret krutt, matvarer og det var også sisterner her.

Bakerst ser vi [bygningen](#) hvor en av rådgiverne til guvernøren bodde. I dag er det verksted for bevaring av antikvitetene som finnes her.

Ved siden av ligger et som er igjen av guvernørens palass. Det ble bygget ferdig i 1581 av venetianerne. Restene ble senere brukt som fengsel av tyrkerne.

Utsikt fra festningen i retning av Drapano-halvøya hvor vi bodde.

Dette er kirken [Agia Ekaterini](#).

Mange blomster.

Moskeen og kirken.

Dette er [San Lucca bastionen](#). Den skulle forsterke og forsvare den nordvestre delen av festningen. Det er en skrå rampe opp på toppen hvor det ble transportert kanoner opp.

Mer blomster inne i festningen.

Før vi går ut igjen tar vi et sist bilde inn over i festningen.

Helt til slutt et bilde fra [Erofiliteateret](#).

Dette er fra et av de små torgene i gamlebyen, Platanos plassen. Fontenen til venstre heter [Rimondi fontenen](#). Den ble bygget i 1626. Det er drikkevann som renner ut fra løvehodene.

Fontenen.

Ett av løvehodene.

Så er vi kommet til [den venetianske havnen](#).

Det er en helt annen stemning nå om vinteren i forhold til om sommeren. Da er det restauranter langs hele havnen og yrende liv, spesielt om kveldene.

Dette er østover fra havnen hvor de fleste turisthotellene ligger. Den nærmeste stranden er bystranden og bak moloen som vi så vidt skimter, er det lange sandstrender.

Fyret ved utløpet fra den venetianske havnen.

En statue ved den venetianske havnen.

En av de små gatene i gamlebyen.

Her er vi på Mikrasiaton-plassen. En av bygningene her er kraftig dekorert.
Det er for så vidt OK når taggingen er så bra som dette.

I ene hjørnet på plassen står dette monumentet.

Det er ett av mange monumenter over flyktingene fra Lille Asia som kom til Kreta i 1923. Navnene på stenen er byene de forlot i Lille Asia.

Fredsavtalen i juli 1923 mellom Hellas og Tyrkia ([Fredsavtalen i Lausanne](#)) medførte en utveksling av greske og tyrkiske folkegrupper. Nesten 500 000 tyrkere (det vil si tyrkisktalende grekere) ble flyttet fra Hellas til Tyrkia, mens rundt 1,5 millioner grekere (det vil si gresktalende kristne tyrkere) ble flyttet fra Tyrkia til Hellas.

Her er vi i Agiou Fragiskou gaten etter å ha gått ut fra Mikrasiaton-plassen gjennom denne porten.

En av de smale gatene i gamlebyen.

Denne hunden ligger i sola ute på gata. Den har sin egen madrass å ligge på.

Dette stedet var en restaurant da jeg var her sist i 1991. Det er tydelig at den ble lagt ned for mange år siden.

Dette skiltet står igjen og forteller hva restauranten het. Ifølge [TripAdvisor](#) eksisterer restauranten fremdeles, men det ser ut til at de har flyttet til nabogaten.

Den 18. mars kjørte vi bort til et lite sted som heter [Ano Vouves](#). Jeg står ved siden av det jeg trodde var det gamle treet.

Et bilde til av det samme treet.

Så fikk vi øye på det eldste treet. Det står litt lenger oppe i bakken. Folk herfra sier at det er det [eldste oliventreet i verden](#), men det skal være et [oliventre i Azorias](#) som er eldre.

Vi måtte ha et bilde av meg ved det «riktige» treet også.

Stammen er ganske stor.
[Link](#) til beskrivelse av treet på Wikipedia.
[Link](#) til hjemmesiden.

Her er det også en olivenoljefabrikk og et [museum](#).

En gammel vekt utenfor museet.

Den 23. mars startet vi på en liten øy-rundtur. Første stopp var i [Arkadi-klosteret](#). [Link](#) til hjemmesiden. Dette er den venetianske kirken fra 1587.

Arkadi-klosteret er mest kjent fra motstandskampen mot tyrkerne i 1866. 964 grekere, menn (254 var bevæpnet), kvinner og barn, hadde søkt tilflukt i klosteret. Etter tre dager med kamp, begynte tyrkerne å trenge gjennom murene. I stedet for å overgi seg valgte de å samle seg i kruttammeret og sprengte seg selv i luften. Ca. 3000 tyrkiske og egyptiske krigere ble drept under kampene. Denne tragedien ga ekko rundt om i verden, men det tok ytterligere 30 år før Kreta ble fritt. Hvert år den 8. november, som er den nasjonale minnedagen for denne tragedien, samles hundrevis av mennesker på klosteret for å minnes martyrene. Unesco har karakterisert Arkadi som et europeisk frihetsmonument.

Dette er cellene hvor munkene bodde.

Et forsteinet tre inne i klostergården med en kule i stammen etter kampene i 1866.

Dette er inne i klosterkirken.

Fra klostergården.

Fra klostergården.

Baksiden av kirken.

Dette er restene av kruttammeret hvor de gjenlevende sprenget seg selv i luften fremfor å bli tatt til fange av tyrkerne.

På den innerste veggen er det laget dette bildet.

Kirken.

Treet.

Inngangen, den vestre porten sett fra innsiden.

Kulen som fremdeles sitter i trestammen.

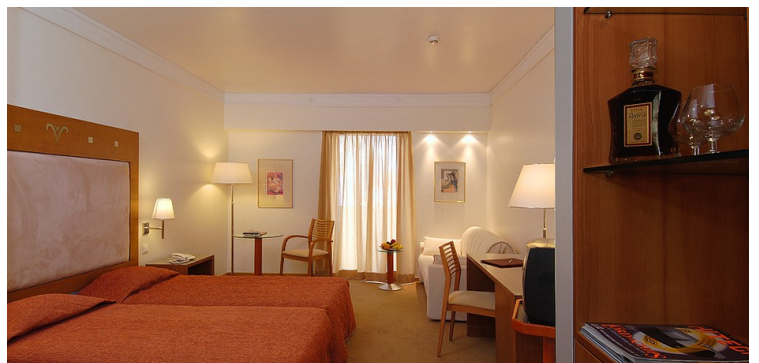
Klosteret sett utenfra.

Dette var tidligere en vindmølle for klosteret. Nå er det stedet hvor alle beinrestene fra de omkomne i eksplosjonen er samlet.

Hotellet i Heraklion, [Atrium Hotel](#).

Rommet.

Vi hadde bestemt oss for en overnatting i Heraklion før vi kjørte videre. Da ville vi få tid til en liten sightseeing i byen.

Heraklion er [Kretas](#) største by med ca 140 000 innbyggere. Den ble grunnlagt av sarasenerne på 800-tallet og var venetianernes hovedstad på øya til den måtte kapitulere for tyrkerne i 1669 etter en lang beleiring. Den fikk store skader i 1941.

Linker: [Link 1](#) [Link 2](#) [Link 3](#) [Link 4](#) [Link 5](#) [Link 6](#)

Utsikten fra hotellrommet i brosjyren.

Matsalen.

Utsikten fra hotellrommet i virkeligheten.

Dette er Heraklions [loggia](#), eller søylehall. Det var et møtested for adelen og styresmaktene i byen. Dette er den 4. loggiaen som ble bygget her.

Løvefontenen ligger på Løveplassen, [Lions Square](#), som egentlig heter Eleftheriou Venizelou Square, og den ligger midt i gamlebyen. [Link](#).

Dedalou Street, som er shopping-gata i Heraklion.

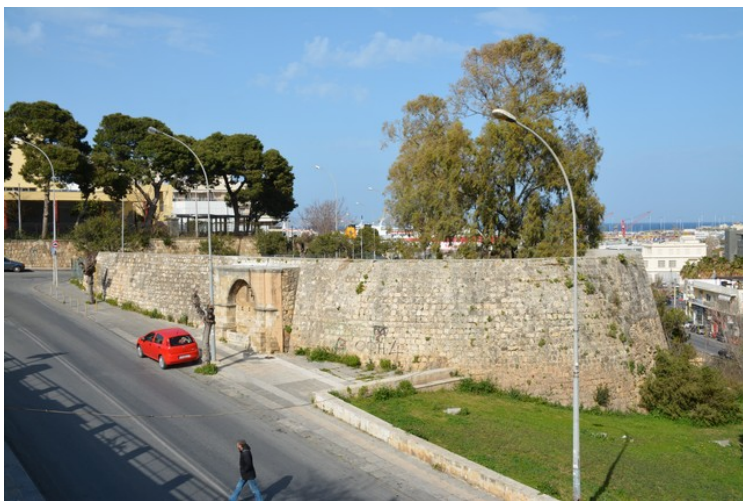

Et par bilder fra [Eleftherias Square](#) som her den største plassen i byen.

Her er rester etter bymurene rundt Heraklion. En statue av [Eleftherios Venizelos](#), som er blitt kalt «det moderne Hellas' skaper», står oppe på muren.

Her står han.

Flere rester av muren.

Nede ved havna gikk vi inn i denne gata for å komme ned til den venetianske havnen. Vi kom ikke gjennom, så vi måtte gå samme veien ut som vi hadde kommet inn.

Dette er labyrintgata.

I en rundkjøring ved havnen står denne delfinstatuen.

Her ser vi [den venetianske havnen](#) med festningen i innløpet. Festningen heter [Koules](#). Den ble sannsynligvis påbegynt på 900-tallet av araberne.

Den 24. kjørte vi bort til Knossos som ligger ca. 5 kilometer syd for Heraklion. Her er vi inne ved [den vestre inngangen](#).

Linker: [Link 1](#) [Link 2](#) [Link 3](#)

Det første vi la merke til her var 3 slike runde fordypningene som kalles [kouloures](#). Det er ingen som vet hva de ble brukt til. Kanskje var det fordypninger hvor de kastet avfall?

Ved inngangen gikk det også flere flotte påfugler.

Her har vi bedre utsikt over vestfasaden.

Dette er det [søndre propyleum](#), den søndre inngangen til palasset. Dette er delvis rekonstruert slik som Evans trodde det kunne ha vært.

Det var den engelske arkeologen [Arthur John Evans](#) sto for utgravningene av Knossos. Det står en statue av han ved inngangen.

Retten rundt hjørnet er det et par [freskomalerier](#). Fargene er like skarpe som da de ble malt for 4000 år siden. Minoerne malte med plantefarger direkte på fuktig gips. Dette gjorde at fargestoffet trakk inn i gipsen og skapte varige farger.

Tyrehorn som var et minoisk symbol.

Flere rekonstruert søyler.

Kongepresten.

Kongens kvarter.

Her nede er tronerommet.

Her ser vi inn i [tronerommet](#). Dette var et hellig område. Det antas at tronerommet ble brukt som rådshall og rettsal for kong Minos og presteskapet.

Søyler i ene enden av tronerommet.

Tykkvegger.

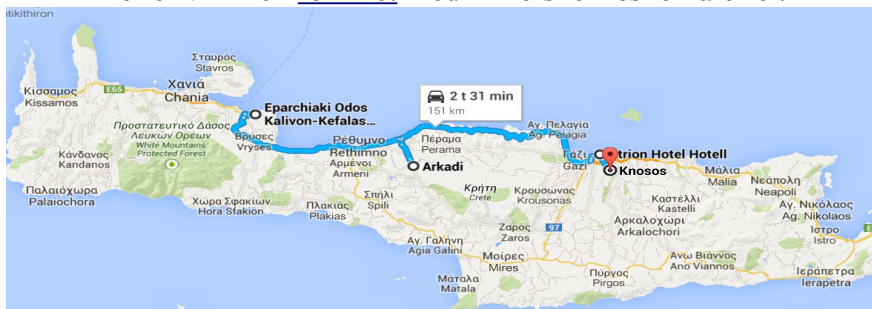
Den nordre inngangen med søylerekke.

Disse beholderne ble brukt til lagring av forskjellige varer.

Her er vi inne i rommet med minoiske freskomalerier.

Dette er strekningen vi har kjørt så langt.